نگاه

دربی بدون برنده

سدریک گرانل
یوروسپورت

یک فرصت از دست رفته پس از تساوی ناپل مقابل هلاس ورونا برای میلان، تیم پیولی این فرصت را داشت تا در صورت پیروزی در دربی مدونینا در پایان هفته دوازدهم به تنهایی در سری آ پیش بیفتد، اما شاگردان پیولی پس از یک بازی بسیار پرجنب و جوش نتوانستند نتیجه‌ای بهتر از تساوی برابر اینتر (یک- یک) به دست آورند. با این تساوی ناپولی و روسونری همچنان هم‌امتیاز به طور مشترک در صدر حضور دارند و هفت امتیاز از تیم اینتر که مدافع عنوان قهرمانی است فاصله گرفته‌اند. میلان در بازی با اینتر بدون ماگنان (مصدوم) یا تئو هرناندز محروم به میدان رفته بود و زلاتان ابراهیموویچ به جای اولیویه ژیرو در نوک حمله قرار گرفته بود، اما نمایش میلان ضعیف بود. آنها دو پنالتی به ضررشان اعلام شد که می‌توانست برای‌شان گران تمام شود؛ اولی توسط هاکان چالهان اوغلو وارد دروازه میلان شد، اما ضربه دوم توسط لائوتارو مارتینز با دفع سیپریان تاتاروسانو همراه شد، آن‌هم در حالی که تیم پیولی از کمک استفان دی وریج مدافع اینتر بهره برد که دروازه خودی را باز کرد تا بازی به تساوی کشیده شود. اینتر که در بازی سریع، راحت‌تر بود، با موقعیت‌هایی که داشت می‌توانست دوباره برتری را به دست آورد. توپی که بالاتوره مدافع میلان از روی خط بیرون کشید، یک شوت بیش از حد چرخشی از لائوتارو مارتینز در نزدیکی نقطه پنالتی، یک ضربه والی از زاویه بسته از چالهان اوغلو یا دو ضربه متوالی در موقعیت ایده‌آل توسط پیر کالولو، اما این برای پیروزی کافی نبود. تا آن زمان میلان می‌توانست از تساوی خوشحال باشد، اما تیم در ادامه از خواب بیدار شد تا بازی را خیلی بهتر به پایان برساند، به‌ویژه ورود همزمان آنته ربیک و الکسیس سیلمیکرز به بازی، خط حمله روسونری را احیا کرد. ابراهیموویچ که برای یک ساعت بسیار محتاطانه بازی کرده بود با یک شوت ناگهانی از سمت چپ خودی نشان داد و سپس ضربه ایستگاهی با قدرت او در فاصله ۲۵ متری توسط سمیر هاندانوویچ به خوبی دفع شد تا سوت پایان یک دربی فشرده زده شود.

فوتبال اروپا

سعید احمدیان

نگاهی به شگفتی‌سازی وستهام در لیگ جزیره

«چکش‌ها»، غول کش شده‌اند!

لندن استادیوم، یک‌شنبه شب وقتی کریگ پاوسن سوت پایان بازی با لیورپول را زد، یکپارچه تشویق دیوید مویس و شاگردانش بود، «چکش‌ها» یک غول دیگر را هم زمین زدند تا در فصل ۲۰۲۱ – ۲۰۲۲ پریمر لیگ به روند فوق‌العاده‌ای که از فصل قبل آغاز کرده‌اند ادامه دهند. آنها فصل پیش تنها دو امتیاز تا رسیدن به سهمیه یوسی‌ال یا همان لیگ قهرمانان فاصله داشتند و انگار در فصل جدید پرقدرت‌تر از لیگ گذشته آمده‌اند تا در لیگ جزیره چشم‌های بیشتری با شگفتی‌سازی‌های‌شان از حدقه بیرون بزند و کار نیمه‌تمام فصل پیش شان را تمام کنند.

این حکایت وستهام است، غربیه‌ای که در فصل جدید در میان مدعیان قرار گرفته، تیم سوم جدول لیگ جزیره در پایان هفته یازدهم و بالاتر از لیورپول، آرسنال و منچستریونایتد تا در پریمرلیگ، این هفته‌ها همه مویس و بازیکنان او را ستایش کنند و به افتخارشان بایستند و دست بزنند که توانسته‌اند در بین تیم‌های متمول و ثروتمند انگلیس با ستاره‌ها و مربیان گران‌قیمت، یکی از سه تیم اول لیگ برتر باشند.

■ مهمان ناخوانده در بین مدعیان

از ۲۹ ژوئن ۱۸۹۵ میلادی وقتی دیو تیلور سرکارگر کارخانه کشتی‌سازی و داور مسابقات محلی فوتبال به همراه آرنولد هیلز، مالک کارخانه تصمیم به تأسیس یک باشگاه فوتبال در لیموث مارف در شمال شرق لندن گرفتند، ۱۲۶ سال می‌گذرد. آن تیم بعدها به وستهام تغییر نام داد، تیمی که فصل جاری لیگ جاری با دیوید مویس یکی از بهترین دورانش را تجربه می‌کند. این تنها ۱۵ ماه پس از آن است که از سقوط در هفته‌های پایانی ۲۰۲۰-۲۰۱۹ نجات پیدا کرد. حکایت آنها در فصل پیش و فصل جدید اما متفاوت است و «چکش‌ها» از تیمی که در انتهای جدول برای سقوط نکردن می‌جنگید به تیمی تبدیل شده‌اند که یک مهمان ناخوانده در جمع مدعیان است.

آنها دوشنبه شب در هفته یازدهم لیگ جزیره ۳ بر ۲ لیورپول را در ورزشگاه خانگی‌شان، یعنی لندن استادیوم شکست دادند تا جایگاه سومی لیگ برتر انگلیس را در اختیار داشته باشند، آن هم تنها با یک فاصله سه امتیازی با چلسی توخل که در صدر قرار دارد و هدف‌شان قرار گرفتن در بین چهار تیم اول برای کسب سهمیه لیگ قهرمانان است. آنها در حالی با گذشت ۱۱ بازی تیم سوم هستند که وستهام که در حال حاضر در جدول، چلسی و سیتی را بالای سر خودش می‌بیند، به تیم‌های پایین‌تر از رتبه سوم نگاه خواهد کرد، تیم‌هایی که وستهامی‌ها می‌گویند «ما از بسیاری از آنها بهتریم» و می‌خواهند امیدوار به حفظ این جایگاه بمانند، به خصوص که رقبای ثروتمندشان برخلاف آنها وضعیت خوبی ندارند.

منچستریونایتد در آشفتگی بسر می‌برد، تاتنهام در موقعیتی قرار دارد که ممکن است هر اتفاقی بیفتد و لستر در دو سال گذشته قدرتی نداشته است. از نظر فرم، آرسنال احتمالاً بزرگ‌ترین تهدید برای آنهاست، اما مویس و بازیکنانش می‌خواهند مأموریت ناتمام فصل گذشته را با کسب سهمیه لیگ قهرمانان به سرانجام برسانند.

■ بازگشت مویس

شاگردان مویس علاوه بر رویکرد فوق‌العاده در لیگ جزیره در جام اتحادیه انگلیس و لیگ اروپا هم این شانس را دارند تا به جام برسند. شاگردان مویس در جام اتحادیه، منچستریونایتد را در دور سوم شکست دادند، سپس منچسترسیتی را که چهار بار پیاپی برنده شده بود در مرحله چهارم حذف کردند. در مرحله بعد، آنها در یک‌چهارم به مصاف تاتنهام می‌روند و بدون شک سرمربی جدید آنتونیو کونته نیز این مسیر را یک میانبر بالقوه سریع برای موفقیت خود می‌داند. در لیگ اروپا هم وستهام تاکنون تقریباً بی‌عیب و نقص بوده و سه برد از چهار بازی مرحله گروهی را با موفقیت پشت سر گذاشته و در صدر گروه H قرار دارد.

در این بین نقش دیوید مویس در احیای وستهام پررنگ است. مویس پس از پشت سر گذاشتن دوران ناکامی با منچستریونایتد، رئال‌سوسیداد و ساندرلند و دوره اول حضورش در وستهام در سال ۲۰۱۷، در بازگشت دوباره به وستهام عملکردش بیش از پیش قابل توجه و چشمگیرتر است. مویس در ۱۶ ماه گذشته معجزه کرده است و وستهامی‌ها از یک تیم ناسازگار و ناسازگار از نظر تاکتیکی به یکی از منسجم‌ترین تیم‌های لیگ تبدیل شده‌اند و این روزها غول کش لیگ جزیره لقب گرفته‌اند.

گفت‌وگوی «جوان» با دانیال شه‌بخش، اولین مدال‌آور بوکس ایران در قهرمانی جهان

قدم بعدی مدال المپیک است

گفت‌وگو
شیوا نوروزی

بوکسورهای ایرانی به دور از هیاهوی ورزش قهرمانی در مسیر موفقیت و درخشش قرار گرفته‌اند و تلاش می‌کنند با تداوم بخشیدن به نتایج درخشان خود دل مردم را شاد و توجه بیشتر مسئولان را به خود جلب کنند. رقابت‌های جهانی بوکس در صربستان آوردگاهی بود که شاگردان علیرضا استکی نمره قبولی گرفتند و یک مدال تاریخی برایمان به ارمغان آوردند. دانیال شه‌بخش همان بوکسور وزن ۶۰ کیلوگرم کشورمان است که با صعود به دیدار نیمه‌نهایی رقابت‌های جهانی روی سکوی سوم جهان ایستاد و نخستین مدال جهانی بوکس ایران را به دست آورد. بوکسور سیستان و بلوچستانی اگرچه به دلیل مصدومیت نتوانست در نیمه‌نهایی به میدان برود، اما حضور مقتدرانه‌اش در رینگ صربستان نتیجه‌ای تاریخی برای ورزش کشورمان به همراه داشت تا پس از نقره آسیا، برنز جهان را هم به کارنامه‌اش اضافه کند.

■ افتخار تیمی

نفر سوم بوکس جهان در گفت‌وگو با «جوان» با فروتنی کسب مدال برنز را حاصل تلاش‌های همه اعضای تیم ملی خواند. دانیال شه‌بخش در ابتدای صحبت‌های خود از رؤیای رفتن روی سکوی جهانی گفت: «با تمام قوا به مسابقات جهانی صربستان رفتیم و تاریخ‌سازی ایران در این مسابقات تیمی بود، نه انفرادی، چراکه تیم ملی کشورمان با ۱۰ بوکسور به این رقابت‌ها اعزام شد و از بین همه نفرات من توانستم به مدال جهانی دست یابم. شبی رؤیایی را پشت سر گذاشتم و از اینکه برای کشورم افتخار آفریدم، خوشحالم. وقتی سهمیه بازی‌های المپیک توکیو را به دست آوردم خیلی‌ها می‌پرسیدند فکر می‌کردی در این بازی‌ها حضور داشته باشی؛ من خواب المپیک و رفتن روی سکوی مسابقات جهانی را می‌دیدم. در واقع هدفمند به صربستان رفته بودم و بدون برنامه‌ریزی نمی‌توان به چنین افتخاری رسید. سه، چهار روز زودتر به محل برگزاری مسابقات اعزام شدیم و هر تایمی که می‌خوابیدم رفتن روی سکوی جهانی را برای خودم مرور می‌کردم. ذهنیت مدال‌آوری و موفقیت را داشتم و می‌دانستم می‌توانم به مدال جهانی دست یابم.»

■ موفقیت در شلوغ‌ترین وزن

شه‌بخش به حضور مدعیان بی‌شمار در وزن خود اشاره کرد: «۵۱ بوکسور در وزن من شرکت کرده بودند و شلوغ‌ترین وزن تاریخ بوکس را رقم زدند. همه ملی‌پوشان با نیت کسب مدال به صربستان رفتند و هدف‌شان برافراشتن پرچم کشورمان در این رقابت‌ها بود، ولی متأسفانه بقیه بچه‌ها نتوانستند به این مهم دست پیدا کنند. با این حال مدالم حاصل تلاش تیم بود.» نایب‌قهرمان آسیا در حالی نتوانست با حریف ازبکستانی در نیمه‌نهایی مبارزه کند که اصرار زیادی به حضور در این مسابقه به‌رغم مصدومیت شدید داشت: «برای رسیدن به مدال برنز چهار مبارزه انجام دادم، با چهار بوکسور از چهار قاره مختلف. نماینده‌های گامبیا، قرقیزستان، مکزیک و لیتوانی را شکست دادم و در کل بازی‌های سختی را پشت سر گذاشتم. متأسفانه در مبارزه آخر با حریف لیتوانی دچار مصدومیت شدم، درست از همان ناحیه‌ای که در المپیک توکیو آسیب‌دیده بودم. این‌بار پارگی ابرویم شدیدتر و عمیق‌تر از قبل بود. خودم بعد از مسابقه شدت مصدومیتم را درک نمی‌کردم، به همین دلیل به پزشک مسابقات گفتم که فردا مسابقه حساسی دارم و باید بازی کنم. عکس ابروی شکافته شده‌ام را که دیدم، شوکه شدم. پزشک هم نمی‌توانست کاری کند و نمی‌دانست چطور بخیه بزند که مشکلم حل شود. به من گفت اگر دوباره مبارزه کنی با اولین ضربه ابرویت دوباره خونریزی می‌کند. از من اصرار و از دکتر انکار. ابرویم را بخیه زدند، اما به من گفتند که آسیب‌دیدگی در نزدیکی عصب چشمم است و اجازه ندادند مبارزه کنم. قطعاً اگر مسابقه می‌دادم مصدومیتم شدیدتر می‌شد و برای مسابقات آتی نیز مشکلات جدی به وجود می‌آمد. الان شرایطم بهتر است و پیگیر درمان مصدومیتم هستم.»

■ حمله به پاریس

دانیال شه‌بخش هدف بعدی خود را کسب مدال المپیک عنوان کرد: «قدم بعدی برای من کسب مدال در المپیک پاریس است. بوکس به مدال بازی‌های المپیک نیاز دارد. بوکس ایران با رسیدن به مدال جهانی جایگاه خودش را پیدا کرده و قدرتش را به دنیا نشان داده است. هدف آتی قطعاً المپیک است. بوکسورها همگی جوان و باانگیزه هستند و توانایی این را دارند که روی سکوی المپیک بروند.» این ملی‌پوش اشاره‌ای هم به ناداوری‌ها در مسابقات جهانی داشت: «اوج ناداوری‌ها در مبارزه میثم قشلاقی به وضوح قابل مشاهده بود، به طوری که داوران دو اخطار بی‌مورد به او دادند و باعث و بانی شکست ملی‌پوش‌مان شدند، چراکه اخطار باعث می‌شود بوکسور از لحاظ روحی به‌هم بریزد. مبارزات من مشکل خاصی از نظر داوری نداشتند و همه مسابقاتم را با اختلاف پیروز شدم تا هیچ حرف و حدیثی باقی نماند.»

■ نیاز به بازی‌های تدارکاتی

وی در ادامه خواستار توجه هرچه بیشتر مسئولان و فراهم کردن دیدارهای تدارکاتی قبل از مسابقات مهم شد: «وقت آن رسیده که مسئولان توجه بیشتری به این رشته کنند. بوکس ایران برای پیشرفت هرچه بیشتر به بازی‌های تدارکاتی و مسابقات بیشتر نیاز مبرم دارد. نمی‌توان بدون حضور در دیدارهای تدارکاتی به تورنمنت‌های رسمی اعزام شد. در المپیک با حریفی از کوبا مواجه شدم که قبل از بازی‌های توکیو، ۲۵۰ مسابقه انجام داده بود، در حالی که من فقط ۱۷ مبارزه داشتم! امیدوارم این مشکل برطرف شود. البته فدراسیون بوکس در حد توان خود شاید هم بیشتر پیگیر این مسائل هست، اما بقیه موارد برای بها دادن به این رشته المپیکی به وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک مربوط می‌شود. رسیدگی‌ها رضایت‌بخش نبوده که امیدواریم در آینده بهتر شود، به خصوص با آمدن آقای سجادی در وزارت که خود یکی از قهرمانان بوده و انتظار می‌رود وزیر ورزش توجه بیشتری به المپیکی‌ها داشته باشد. مشکلاتمان پابرجاست و قول‌ها عملی نشده است. اولین المپیکی استان سیستان و بلوچستان هستم و قول‌ها و وعده‌های زیادی به من داده‌اند. امیدواریم این وعده‌ها عملی شود.»

■ توجه به سیستان و بلوچستان

شه‌بخش در پایان صحبت‌هایش ابراز امیدواری کرد استعدادها و نوابغ استانش مورد توجه قرار گیرند: «اینکه من از استان سیستان و بلوچستان به اینجا رسیده‌ام باید بیش از پیش دیده شود، استانی که کمبودهای زیادی دارد، در عوض استعدادها و نابغه‌های زیادی هم در این خطه هستند که منتظر توجه مسئولانند. باید یک خانه بوکس هم برای سیستان و بلوچستان در نظر گرفته شود تا دانیال شه‌بخش تنها مدال‌آور بوکس این خطه نباشد.»

تداوم شکست‌ناپذیری سپاهان و شهرداری ارومیه در هفته پنجم

والیبال

هفته پنجم مسابقات لیگ برتر والیبال جام سردار دل‌ها در حالی یک‌شنبه با برگزاری هفت دیدار در شهرهای سیرجان، رفسنجان، گرگان، ارومیه، مریوان و اصفهان پیگیری شد که سپاهان و شهرداری ارومیه با برتری مقابل لبنیات هراز آمل و سایپا همچنان با پنج برد و ۱۴ امتیاز بدون باخت در صدر جدول قرار دارند. در دیگر دیدارهای این هفته، شهرداری ارومیه در دیداری خارج از خانه آذرباتری ارومیه را ۳ بر یک از سد راه برداشت. فولاد سیرجان ایرانیان مقابل مهمان خود پیکان تهران تن به شکست ۳ بر صفر داد. پاس گرگان در خانه به برتری ۳ بر صفر مقابل هورسان رامسر دست یافت. شهرداری گنبد ۳ بر صفر به میزبان خود مس رفسنجان باخت. شهداب که بعد پایین آمدن از صدر جدول موفق به بازپس‌گیری جایگاه خود از اصفهانی‌ها نشد در مریوان، راهیاب ملل را ۳ بر ۲ از شکست داد.

مدالم تقدیم نگهبانان خلیج‌فارس

چهره
شمیم رضوان

قهرمان المپیک، مسابقات تیراندازی جام ریاست فدراسیون جهانی در لهستان را هم با کسب خوشرنگ‌ترین مدال به پایان برد و طلای میکس تپانچه را به افتخارآفرینان و نگهبانان خلیج‌فارس که این روزها نام‌شان در صدر اخبار رسانه‌هاست تقدیم کرد. جواد فروغی اما در واکنش به انتقادها به مربی خود در تپانچه بادی ۱۰ متر انفرادی تأکید کرد که هیچ تیراندازی برای همیشه در اوج نیست: «تیراندازی بالا و پایین دارد و هیچ وقت قول مدال و سکو ندادم، حتی قبل از المپیک. اگر فروغی بد بوده در المپیک هم زیر نظر نجفی کار کرده و او سرمربی تیم ملی تپانچه بوده است. اگر هم موفق بوده باز هم نجفی سرمربی تیم بوده، در المپیک نصر اصفهانی به عنوان مربی کنارم بود و در این مسابقه نجفی، سرمربی تیم. اگر با فردی تماس گرفتند و پاسخگو نبود، قرار نیست از منابع دیگر تحلیل‌های غیرفنی و تخریبی انجام شود، آن هم در رشته تیراندازی که تیرانداز به ذهن راحت نیاز دارد و نباید با برداشت خود ذهن او را درگیر کرد. در تیراندازی حتی خوشحالی و وعده پاداش هم قبل از مسابقه ضرر دارد و ذهن ورزشکار را به‌هم می‌ریزد، چه برسد به عصبانیت و ناراحتی، چراکه تیرانداز باید مدیریت ذهنی قوی و حرفه‌ای داشته باشد.»

رکوردشکنی امیدها با کسب ۸ مدال

دست آزادکاران از جام قهرمانی کوتاه ماند

بازتاب
دنیا حیدری

امیدهای ایران با کسب عنوان نایب‌قهرمانی به کار خود در رقابت‌های کشتی آزاد زیر ۲۳ سال جهان صربستان پایان دادند. در این رقابت‌ها که در شهر بلگراد صربستان برگزار شد، امیرعلی آذرپیرا در وزن ۹۷ کیلوگرم به مدال طلا، محمدصادق فیروزپور و سجاد غلامی در اوزان ۷۴ و ۸۶ کیلوگرم به مدال نقره و احمد محمدنژاد جوان، علی‌اکبر فضلی، علی سوادکوهی، امیرحسین فیروزپور و سیدمهدی هاشمی به ترتیب در اوزان ۵۷، ۷۰، ۷۹، ۹۲ و ۱۲۵ کیلوگرم و با ۱۴۰ امتیاز به عنوان نایب قهرمانی دست یافتند تا ایران با کسب ۱۴۰ امتیاز بر سکوی دوم بایستد، آن هم تنها با فاصله پنج امتیازی با روسیه که به عنوان قهرمانی دست یافت.

اما این نخستین بار بود که امیدهای آزادکار ایران در رقابت‌های زیر ۲۳ سال جهان موفق به کسب هشت مدال می‌شدند. با وجود این آنچه قهرمانی را از شاگردان تقی اکبرنژاد گرفت بدشانسی بود و غافلگیری برخی کشتی‌گیران که باعث شد ایران تنها با پنج امتیاز کمتر از ایستادن بر سکوی نخست باز بماند. با وجود این کسب نایب‌قهرمانی با هشت مدال افتخار کمی نیست، چراکه همانطور که سرمربی تیم نیز به آن اشاره دارد امیدهای ایران با کمترین زمان برای آماده‌سازی راهی این رقابت‌ها شدند: «حداقل باید سه ماه اردو برای این بازی‌ها برگزار می‌کردیم، اما تنها دو اردوی ۱۲ روزه داشتیم و برخی نفراتمان برای نخستین بار بود که راهی مسابقات خارج از کشور می‌شدند و برخی دیگر نیز مدت‌ها بود که در اردو حضور نداشتند و پنج کشتی‌گیرمان هم زیر ۱۹ سال سن داشتند که در هیچ تورنمنتی شرکت نکرده بودند و این کار ما را سخت می‌کرد. از طرفی قبل از اعزام بچه‌ها درگیر آنفلوانزا شدند و همین باعث شد برخی از آنها در روز مسابقه توان لازم را نداشته باشند. برای دومین مرتبه برای کسب عنوان قهرمانی بدشانسی آوردیم. با وجود این نفرات خوبی را معرفی کردیم که در آینده می‌توانند برای تیم ملی کشتی بزرگسالان مفید باشند.»

نقاب

خداحافظی با داور خاص والیبال

داور خاص والیبال ایران سوتش را به تور آویخت و خداحافظی کرد. نگاه‌های تند و تیز و تصمیم‌های قاطع طی تمام سال‌های گذشته از فرهاد شاهمیری یک چهره به یادماندنی و بین‌المللی ساخته بود. چهره‌ای پرصلابت که عصر یک‌شنبه و در پایان بازی دو تیم شهرداری ارومیه و سایپا از دنیای قضاوت خداحافظی کرد. شاهمیری قبلاً اعلام کرده بود که دوست دارد در ارومیه از داوری خداحافظی کند که این امر عصر یک‌شنبه محقق شد. شاهمیری از سال ۲۰۰۳ از سوی فدراسیون جهانی برای قضاوت در مسابقات نوجوانان جهان و جوانان جهان دعوت شد. جام جهانی ۲۰۰۳ اولین قضاوت بین‌المللی و مهم شاهمیری بود. او دو سال برای قضاوت قهرمانی جهان ۲۰۰۶ ژاپن دعوت شد. شاهمیری در سال ۲۰۰۸ به المپیک لندن دعوت شد و به عنوان کمک‌داور اول حضور داشت. در سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ از سوی فدراسیون جهانی جایزه بزرگ جهان را به عنوان داور اول قضاوت کرد. قهرمانی جهان ۲۰۱۴ باعث پیشرفت و جهانی شدن شاهمیری شد. وی در جام‌جهانی ۲۰۱۵ نیز سه دیدار مهم از جمله دیدار دوم برزیل - ایتالیا را سوت زد. شاهمیری نماینده داوری ایران در المپیک ۲۰۱۶ بود و هشت دیدار را قضاوت کرد.

یادداشت

فریدون حسن

رؤیافروشی پوپولیست‌های فوتبال

همین هفته قبل بود که مجوز حرفه‌ای بودن دو تیم (نه باشگاه) سرخابی پایتخت با مصلحت‌اندیشی و سندسازی آقایان مسئول کمیته صدور مجوز حرفه‌ای باشگاه‌ها صادر شد تا سر خودمان را کلاه بگذاریم که فوتبالمان حرفه‌ای شده و می‌توانیم با قدرت‌های آسیایی مقابله کنیم. بعد از این جریان شنیدن برخی اظهارنظرها و دیدن برخی رفتارها از مدیرانی که واقعاً تصور کرده‌اند در فوتبالی حرفه‌ای مدیریت می‌کنند طبیعی است.

وعده درآمدزایی‌های آنچنانی (هزار میلیارد) مانند آنچه رئیس فدراسیون فوتبال قبل از انتخابات سال گذشته داد، وعده ساخت ۲۰۰ دستگاه آپارتمان برای پیشکسوتان، آن هم در حالی که تیم زمین تمرین ندارد و وعده فروش پیراهن که فقط در سطح اول فوتبال جهان تحقق‌پذیر است، مواردی هستند که این روزها از سوی مدیرعامل استقلال زیاد شنیده می‌شود.

وقتی اساس کار ایراد داشته باشد طبیعی است که برخی ادعاهای بزرگ و خیال‌پردازی‌های فوق تصور داشته باشند برای جلب حمایت و حرف‌هایی بزنند که شنیدن آنها دود از کله مخاطب و شنونده بلند می‌کند. سال‌هاست که فوتبال ایران اسیر چنین وعده و وعیدها و شلوغ‌بازی‌های مدیریتی شده است. سال‌هاست که می‌شنویم فلان مدیر قرار است کولاک کند، فقط آمده که خدمت کند و با آمدن او مشکلات حل می‌شود و چه و چه می‌شود، اما...

اما اوضاع کنونی فوتبال باشگاهی و مشکلات ریز و درشت و منحصر به فردی که باشگاه‌های فوتبال ایران به‌خصوص دو باشگاه وزارتی پایتخت امروز درگیر آن هستند، حاصل همین ساده‌اندیشی‌های اهالی فوتبال و رندی کسانی بوده که به اسم مدیر آمده‌اند و وعده داده‌اند و در نهایت هم رفته‌اند. بیان حرف‌های قشنگ، وعده‌های رنگارنگ و صحبت از کسب افتخار و موفقیت، آن هم در فوتبالی که تا مغز استخوان فاسد و آلوده است و میلیاردها میلیارد بدهی دارد و دستش به سمت بیت‌المال دراز است را اگر نخواهیم یک فریبکاری بنامیم، حتماً دروغی است شاخدار که نباید آن را باور کرد. اما باید تأسف خورد به حال فوتبال و فوتبالی که خوب می‌دانند حقیقت چیز دیگری است، اما باز هم با ساده‌انگاری و دهان باز بابت شنیدن این وعده‌ها خام می‌شوند و همه را باور می‌کنند.

این منطق فوتبالی است که به بیت‌المال‌خوری عادت کرده؛ قول بدهید، قشنگ حرف بزنید، وعده سرخرمن بدهید و دائم از قهرمانی و کسب پیروزی و ارزش‌ها سخن بگویید، بعدش هم پول و اعتبار برای خودتان دست و پا کنید و بروید! در این میان اگر با احساس چند پیشکسوت هم بازی شد مهم نیست، مهم این است که آنها با وعده و وعید دست از انتقاد بردارند و در ظاهر هم که شده از مدیریت و برنامه‌هایش دفاع کنند. تا وقتی هم که متوجه شوند چگونه بازی خورده‌اند مدیری جدید بر سر کار آمده با وعده‌هایی تازه و روز از نو و روزی از نو.

فوتبال حرفه‌ای باشگاهی ما همین است. یک سوی آن را رمالی و جادوگری فراگرفته و دلال‌ها نیز به آن چسبیده‌اند و هر طور که دل‌شان بخواهد برایش برنامه‌ریزی می‌کنند و سوی دیگر را هم مدیرانی که همیشه هستند برای شعار دادن و بیت‌المال‌خوری. مدیرانی که فقط کافیست صفحات کتاب قطور مدیریت‌شان را ورق بزنید تا ببینید چه عملکرد درخشانی در به باد دادن فوتبال باشگاهی ایران داشته‌اند و جالب اینکه همچنان هستند و وعده می‌دهند و همچنان فوتبالی جماعت خام حرف‌شان می‌شوند.

«از کوزه همان برون تراود که در اوست»، شاید حالا این ضرب‌المثل بیشتر از هر زمان دیگری با حال و روز فوتبال مثلاً حرفه‌ای ما همخوانی داشته باشد. از فوتبالی که با زدوبند، رمالی و دلالی بزرگ می‌شود و ظرف کمتر از یک ساعت حرفه‌ای باید هم چنین مدیرانی با چنین ادعاها و حرف‌های قشنگ و وعده‌های رنگی بیرون بیاید. دیروز نوشته بودیم بگذارید این فوتبال برای مردم سالم بماند، ولی اگر سلامتی در فوتبال فاسد ایران پیدا کردید حتماً سلام ما را هم به آن برسانید.

اخبار کوتاه

استراتژی کمیته ملی المپیک حمایت از جودو است

سیدرضا صالحی‌امیری، رئیس کمیته ملی المپیک در خصوص حواشی به‌وجود آمده بین این کمیته و فدراسیون جودو گفت: «جودو عضوی از خانواده ورزش قهرمانی ماست و همه باید کمک و تلاش کنیم تا این رشته از تعلیق خارج شود تا خانواده جودو به میادین و فعالیت‌های ملی، آسیایی و جهانی بازگردد. باید از مسائل حاشیه‌ای دوری کنیم و نباید به آنها بپردازیم. استراتژی اول ما و وزارتخانه حمایت حداکثری از فدراسیون برای خروج جودو از تعلیق است و ان‌شاءالله این اتفاق رخ دهد تا خانواده جودو بار دیگر به میادین بازگردد.»

مربیان خارجی دو و میدانی از راه دور

علی رضایی، دبیر فدراسیون دوومیدانی با اشاره به مشکلات مالی این فدراسیون برای تأمین هزینه‌های اردوهای خارجی و مربیان خارجی ملی‌پوشان گفت: «فدراسیون توان پرداخت هزینه تمرین حضوری مربیان خارجی حدادی و تفتیان را ندارد و این ورزشکاران می‌توانند از راه دور با مربیان خود در ارتباط باشند. تفتیان شانس زیادی برای کسب مدال طلا در داخل سالن آسیا دارد. بهترین شرایط مدنظر او تمرین در فرانسه است، اما شرایط فدراسیون، اعتبارات و مشکلات مالی را هم می‌داند و اصراری روی فرانسه ندارد. حدادی دوست دارد با مک ویلکینز حتی از راه دور کار کند. از طرفی اگر مربی توانمندی را از خارج از کشور بیاوریم که بتواند با او و سایر ورزشکاران پرتاب دیسک کار کند، هیچ مشکلی ندارد.»